

متن پرسش

سلام و ادب: در مطالب بعضی از منتقدین غرب و مدرنیته جمله‌ای هست که می‌گوید «در عالم جدید ساحت قدس فروبسته است.» من به طور دقیق متوجه نمی‌شوم که این فروبستگی به چه معناست؟ حیثیت فردی دارد یا جمعی؟ یا این فروبستگی مطلق است؟ اگر عالم جدید که حدود ۳۰۰ سال سابقه دارد و در این مدت عالم قدس بسته بوده است، پس این انسان‌های قدسی دوران معاصر ما از کجا آمده‌اند؟ علامه طباطبایی‌ها و حسن زاده آملی‌ها و بهجت‌ها چطور در این فروبستگی عالم قدس، قدسی شده‌اند؟ در حیثیت جمعی، آیا نمی‌شود گفت این جامعه و تاریخ است که از عالم قدس فاصله گرفته نه اینکه ساحت قدس مستور شده باشد؟ اگر عالم قدس فروبسته است، حاج قاسم در این عالم چکار می‌کند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فروبستگی ساحت قدس به معنای آن است که افق نظر به حقیقت در نگاهی که انسان سوژه خودش می‌شود، بسته می‌گردد. آری! خودآگاهی به این موضوع، موجب می‌شود تا انسان از خود معنا و تعریفی غیر از آنچه در فرهنگ غربی پیش آمده در خود بیابد و در نتیجه انسان‌هایی مانند عزیزانی که نام بردید به میان آیند. موفق باشید